

RECENZE KNIHY "PROLOMENÁ• HRADEB"

Pondělí, 21 leden 2019

Ohledně nebezpečí islamizace Evropy se objevilo mnoho knih. Kniha Petra Hampla Prolomená hradeb je jednou z těch, která se snaží postihnout současná paradigma nových etnik v Evropě. Kniha je slábností, která v lidnoučích ideologiích a její hlavním posláním je do hloubky postihnout realitu doby.

Dovolím si

posoudit toto dílo z hlediska vašeho obsahu (neposuzuji formu: odbornost, důkazní materiál). Váš zhodnocení na základě toho, co o současném paradigmatu věme, si myslím, že autor nám zanechal dost originálních myšlenek, které se mohou stát základem dalších věh. Pokusím se nastínit hlavní myšlenky a připojit k nim svůj názor. Moje připomínky jsou zatím pásmem.

Na začátku knihy se autor zabývá v jímě evropské civilizace s připomenutím věho toho, co pro svět udělala. Zdráží, že svět by bez nás nebyl tímto svět, byl by náš m zcela jiným. Klade si otázku, jak by dnes vypadal svět, kdyby evropská civilizace zanikla. To je velmi důležité otázka.

Evropská civilizace zanechala ve světě takové stopy, že je nelze smazat. Jestli by Evropa zanikla pod páš krovem islámu, jsou jiné civilizace, které už nesou peče Evropy: Čína, Amerika, Afrika, Dálný východ, který je velmi evropskou civilizací ovlivněn a který by mohl být velmi dobrým pokračovatelem Evropy. Je otázkou, co by se stalo s Ruskem? Tak si nemyslím, že Latinská Amerika by musela být pokračovatelem. Proto se domnívám, že svět se už dnes bez Evropy obejde. Dokonce se dějí věci, že země budou své vlastní práci vykonat a má že odejde. To neznamená, že bych si to připil.

Autor velice dobře sociologicky rozebírá vliv ideologií. Jasně říká, že množitel ideologií o nich téměř nic nevěděl a připisují si je v praxi svým pragmatickým potřebám. Ideologie jsou krásné, struktury jsou vrádné. Ideologie jsou zamykající jiné myšlenky. V rámci ideologii je ovlivněna tím, co potřebují. V rámci toho popisuje autor konspirační teorie, které vznikají z potřeb zjednodušit vnějším světu a do nějakého jednoho bodu a vytvořit jedinou pášinu. Z toho dvou zdrojů ideologie a konspirační teorie vznikají skupiny stejného směru a cílů a v páších, stahují se stáží věce do sebe práci vě tím, že vylučují kritiky ze svých řad a stáží věce se soustředí na zmetání mantr, v jakémsi rituálu. Tito lidé potom nejsou schopni diskutovat s jinými názory a tím vznikají práci vě onen stav zroděleného národa. Jiné názory obvykle nechtají slyšet, a proto téměř vždy vyžadují cenzuru a informační prostor, kde by byly jen jejich mantry. Jiné by nejlépe oplně zlikvidovali.

Dále popisuje autor velice dobře současnou realitu: snižují se úroveň vzdělání, klesají porodnost, názkypřičesnost a morálka práce, zadlužování, páš univerzity do závislosti na penězích a ideologiích, deep state "vláda byrokratická dané doby, dané ideologií, vztah ke skutečným vládcům.

Degradace

demokracie je autorem v hrubých rysech zhodnocena, ale myslím, že by to vyžadovalo mnohem celou podobnou knihu na téma vysvětlení. Je pravda, že je to zřejmě soběno zájmem nežávislým stádně tímto, který tvoří most mezi aristokracií a lidem. Autor z degradace demokracie vnovou aristokracii

a státní byrokracii. Autor sice dobře popisuje obě tyto tady a jejich vliv na dekonstrukci demokracie a nastolení vlády diktatury a chaosu, ale nevysvětluje dosti dobře jejich vzájemný vztah a působení. Tady jsou jaksi v souladu a pracují v jedné roli. Ve skutečnosti má byrokracie, aťsi je jakkoliv špatná, bránit zájmy demokratického státu, zatímco nová aristokracie je internacionální tady-da boháči se zájmy se státem mnohdy neslučitelnými. Tento vztah je složitý a vyřadil by asi opatření knihu.

Dalším tématem je Nová aristokracie. Rostou sociální rozdíly. Působí to ať lidu márně stoupá, narostla velmi bohatá tady-da svatováčch podnikatelů. Vysvětlení vzniku těchto tady-dy zde sice není dostatečné, ale asi je dobře známe z jiných informací zdrojů. Nová aristokracie má jiným životem a tady se odlišuje od normálního života. Její hodnocení obyčejných lidí je naprosto zkršené a nepravdivé. Ideály tyto vrstvy obvykle nejsou žádné, nebo se opírají o nějakou humanistickou ideologii, obvykle lidských právech a asi k němu pronikli i kulturní marxismus. Spolky, které tvoří, se nejspíše zabývají těmi ideologickými otázkami, ale velice povrchně, když působí temné neznalostí normálního života, nevzdělaností, dostaneme naprosto katastrofické výsledky hodnot idejí. Vážně jsou takové věci, v nichž ta relativistická lidská práva a teorie žití společnosti. Je viditelné, že tyto nesmysly nemají vytvářet člověka pracujícího, znajícího normální život, jedině lidé život neznající mohou zamést tradice a zásluhy a vytvořit se jen univerzálněmu člověku jednotlivci, jako jsou oni sami a vytvářet antropologickou rovnost nerovných. Majetková rovnost ovšem nesmí.

Autor vyslovuje jediné názory na vznik ideových teorií a celkové praxe Nové aristokracie. Celkové směřování svatá tady-zena Novou aristokracií nelze vysvětlit nějakým morálním pádem nebo spikleneckou teorií. Vysvětluje, že to je systémovou záležitostí, zcela praktickým vytvořením rozdílného životního stylu Nové aristokracie a obyčejných lidí. Obě skupiny obyvatel mají zcela rozdílné hodnoty, které umožňují působit v rozdílných paradigmatích. Nová aristokracie působí k působení soustavu nemorálnost: pokrytectví, zradu, neobjektivitu, průchvatnost, představitelství, vize, virtuální svat atd. Ne nadarmo je až tak blízko spojencem aristokrata. Autor píše: že praxe agenta StB byla nutnou podmínkou v amerických technologických formacích. Styl života aristokracie vylučuje rodinu a děti. Proto vidíme nepochopení pro nějakou podporu rodin, nějaké uznání katastrofálního stavu porodnosti apod.

Normální lidé touží po bezpečném svatě působit a klidných vztazích. Jejich život nevyžaduje morálních poklesů. Naopak je nutná svat sounáležitosti a solidarity.

Nová aristokracie působí nesvobodu a omezení svobody slova. Nepodporuje nacionalismus, protože ten podporuje demokracii. Slyšíme tedy o tom, jak byl nacionalismus nebezpečný a působí mu neuvěřitelný strach z nějaké sounáležitosti, z nějakého nezávislého sdružení, pokud to není pod kontrolou. Tento popis je vynikající. Jak autor tvrdí, je tento styl působit a výchovný mladých lidí. Tady bych zdůraznil, že tady-mto stylem se vytváří i nové hodnoty sloužící Nové aristokracii, jako je internacionalismus a odmítnutí národnosti identity. Pochopil jsem, že to není jen cizí ideologie, ale působení životního stylu aristokracie k níž má vrstevním, jakási soubor hodnot vyvíjí tady-dy vnucovanými všemi prostředky níž tady-da, působí nepochybně působit a život aristokracie je nabízenou odmítanou.

Dále autor popisuje byrokracii jak soukromých korporací, tak státní. Byrokracie ovládá stát. Působí narůst, bobtnat. Ochrana měn a ochrana věch možných skupin vyřaduje administrativu. Byrokracie má své životem a má své zájmy. Volení zastupci k němu nikdy nemají čas proniknout. Podle autora je byrokracie a aristokracie v jakémsi souladu. Já bych to tak neviděl. Působí jen byrokracie je zena zastupitelů a musí jak státu sloužit.

Aristokracie ovšem proniká k byrokracii korupcí a službami. Ale její tvůrce proniká do demokratických stran, platí jim volby, podporuje je. Tyto strany se potom tváří jako neuvěřitelně pátel lidu, ale potom spíjícejí dluh svému donátorům tím, že mají jejich zájmy. Těba solární tunel, těba státní zájmy apod. Jestliže je nějaký podnikatel v normální politice, určitě nepatří k oně internacionální aristokracii. Spíše se staví jejím zájmem. Nevážení podnikatelů totiž musí být internacionální aristokracie.

Prolomení-

hradeb: Islámu a jeho ářen se autor pádnostně vnuje. Každá si páte rozbor dává jeho ářen, která je dobře popsána v etnografii historie. Autor popisuje, jak různé skupiny obyvatel kolaborují s islamisty a migranty ve svém zájmu. Vytvoření admixture různých etnik pod ideologií multikulturalismu (mimořadně naprosto nesmyslné) je akce aristokracie, která potěbuje vládnout, vznikne chaos a aristokracie zničí demokratické struktury a nastolí svoji vládu. Takticky byrokracii se to líbí, protože bude potěbná, bude mít své příjce, musí pájmout dalším lidem atd. Bohatě budou vydávati na různých sloužících. Musí se zvažovat rozpočet. Musí se zvažovat daně. Zaplatí to státní daň, která alespoň zchudne a nebude si až vyskakovat a chtít spoluvládu.

Dnes lidé tvoří ažžbablou generaci.

Vytvářejí nepříjemnosti z myslí, těba je každodenně vidět (narůstání muslimských kulturních prvků). Vzniká pohodlná iluze nenáboženského světa. Taková svět jednak nemá být a nikdy ve skutečnosti nebyl. Dokonce se dá říci, že islám nenáboženská, ale politická doktrína podobná komunismu. Páto, že neodpovídá lidskému právu, je akceptována jako ažžnáboženská. Chudina, hlavně pářivníci, je spojencem dobyvatelů.

Ideologie sebestvorně omezuje sebevědomí a vláti se bránit. Názkypodnost evropského etnika a vysoký etnika muslimského vytváří fenomén ažžhodu kolobek. Islám nikdy neustoupí, co je jednou islámským, navždy zůstane. Ohledně nějakého splynutí ras pod taktovkou evropské civilizace, která známe z Ameriky, neexistuje. Áeny se nesmí provdat za nemuslima. Naopak muslim si má vzít nemuslimku, která ovšem se musí podědit islámu. To v je je zaručeno násilím. To nikdo nezastaví, protože bude vájemi muslimy podporováno. K tomu dodávají, co je velkou vřhodou islámu: Jednotná náboženská doktrína, která od abonentů nevyžaduje nějaké velké oběti a která zároveň tvoří sekulární áid a pářirozenou sociální doktrínu.

V tomto

oddělu trochu pochybuji o vysvětlení, že Nová aristokracie potěbuje muslimy k rozvratu. Pápadá mi to prvopláňově. Nová aristokracie potěbuje vydávati, rozvrát by jí uškodil. Vztah Nové aristokracie a islámu bude jistě složitějším.

Je dost nepochopitelné, že přívě islám, naprosto myšlenkově odlišný, než jsou hodnoty Nové aristokracie, proto logicky nepřijatelné, je takto adorován. Ale v bezhodnotové skupině lidí to možná nehraje takovou roli, jak se domníváme. V podstatě mi na to zatím nedal nikdo uspokojivou odpověď.

Protióder:

Evropská společenství nedovedou vyprodukovat hnutí schopné se postavit. Nová aristokracie je podporována aživotně aktivitou islámu. Autor v podstatě protióder nezná.

Variety dalšímho vřvoje: Věce zdrojů u

nelze z lidu vyřdát, nová aristokracie bude páděvat moc islámu. Nákteří fyzicky vymě, jiní pájme islám. Uvnitř aristokracie vznikne boj o zdroje. Moc bude slábnout, až vznikne ažžrevoluční situace.

Co dělat? Buď podobeně, nebo akce. Samo se to nevyřeší. Jako za asá selských bouř. Áeas pracuje proti nám, ale situace

nikoliv.

Závěr:

Jednotlivě pomocí jsem napsal do textu. Váš názor na základy myšlenek autora je originální. Jenom bych ještě poznamenal: Evropská civilizace se nemá bránit v tom stavu, v jakém je. Má se pouze snažit zastavit další pronikání islámu. Musí se předevídem změnit sama. Je to opravdu důležité: nová konzervativní teorie, která sjednotí oponenty. Nemá být jen jeden směr, jak její teorie vytvořilo Hnutí proti islámu, která bylo ateistické. Také nemá být v jeho založení jen na křesťanství, nebo váš názor lid její opustila jako věru a takto jako máme oteklý, a by nastal nějaký hromadný návrat. Tak jako mají muslimové doktrínu, která má základy v náboženství, ale dokážou v římcích toho teorie i problémy běžného života, musí měti i myšlenku takto univerzálního. Jedině, co se nabízá, nám blízké a použitelné, je národní sounáležitost, nějaký národní jednotu, jak ji kdysi vyslovil Masaryk. Zároveň tato nová idea pro dnešní dobu nemá být úplná shodně s někdejší. Vlastimil Podracký

Literatura

Petr Hampl "Prolomení hradeb" Načtení matky 2018 Olomouc